

[Poul Dam.]

med FDFs forslag, som forslagsstillerne delvis har skrevet af – de har glemt halvdelen af det – og fremsat her i tinget.

Det er helt rigtigt, men denne voksenundervisning kan ikke klares på denne måde. Den kan kun klares ved, at menigheden tager sit ansvar helt anderledes alvorligt, end den har gjort hidtil.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti er jo, som vi har hørt nogle gange, medforlagsstiller til dette lovforslag om kirkeskolen, og vi mener, at der er grund til at sige FDF/FPF tak for det initiativ, de har taget til udarbejdelsen af dette forslag. Det er glædeligt, at det kommer fra menigheden. Vi skal ikke her sidde og beklage, at det er kommet derfra, og komme med hentydninger til, at de to partier har skrevet det af. Det, vi har ønsket, er netop at fremlægge dette forslag til en åben debat.

Vi må sige, at forslaget har fået en blandet modtagelse. Det har vi også hørt her i salen i dag. Mange har udtrykt ængstelse for, at forslaget skulle fremskynde kristendomsundervisningens fjernelse fra folkeskolen, og ment, at det måske kan være udtryk for en mistillid til den undervisning, der gives i dag.

I forslaget gives der udtryk for, at skolens kristendomsundervisning ikke kan betragtes som dåbsundervisning, og her er vi netop ved noget meget centralt. Skolens undervisning skal være kundskabsmeddelende, dvs. et fag på lige fod med alle andre. Når det har den status, er det, fordi et flertal erkender, at kristendommen er grundlaget for vor kultur.

Den nye skolelov åbner mulighed for, at forældre selv kan overtage undervisningen, men – idet vi ihukommer en sag, som vi har drøftet for en tid siden her – der er ikke hjemmel til bortvalg af faget. Hvis misbrug finder sted, bliver en ændring nødvendig.

Jeg vil gerne her meget understrege de pessimistiske tendenser, der har været fremme. Det er nemlig vigtigt at understrege, at det, der foregår i skolen, er kundskabsmeddelelse, og hvis vi vil hævde og blive ved med at stå fast på, at det er kundskaber, som er nødvendige for at forstå vores kultur, så kan der aldrig blive tale om at fjerne det fra skolen.

Det, vi vil her, er noget helt andet. Kirkeskolen skal nemlig ikke blot være kundskabs-

meddelende. Her må det være naturligt, at forkyndelsen har en fremtrædende plads. Her er ikke tale om neutral undervisning.

Kirkeskolen skal være et tilbud til børn, forældre og andre, der gerne vil have en indføring i kristendommen. Forældrene kommer frivilligt og lader deres børn døbe, og de har i første række ansvar for, at barnet lærer den tro at kende, som det er døbt på. Men mange forældre vil gerne have hjælp til denne opgave. Jeg ved fra min tid i skolen, at man ønsker, der gives denne oplæring, og man forventer, at skolen giver den. Det har den også gjort i vid udstrækning. Vi må også nævne søndagsskoler og andre kristne frivillige børne- og ungdomsorganisationer, der også har været forældrene en værdifuld medhjælp. Selv om der skulle blive tale om oprettelse af kirkeskolen, er der ikke tale om nogen konkurrence. For hvis der i forvejen er en god undervisning i sognet, vil man da efter min mening ikke komme og ønske en anden undervisning.

Det, vi vil med dette forslag, er at bane vej, åbne mulighed for, at et menighedsråd kan oprette en kirkeskole, hvis det ønskes. Der er altså absolut ikke tale om nogen tvang. Der er tale om nogle rammer. Det er muligt, der skal ændres noget i paragrafferne, og det kan vi diskutere i udvalget. Det væsentlige for kristeligt folkeparti er nemlig ikke, at loven netop får den ordlyd, som er foreslået her, men at der kan skabes flertal og forståelse for, at en dåbsoplæring er nødvendig, og at kirken må være parat til at tilbyde denne undervisning.

Der er også spurgt: hvem skal undervise, og hvordan skal de ansættes? Og nogle har sagt: hvorfor er præsten ikke nævnt i forslaget? Selvfølgelig er præsten naturligt med i det, men vi må tænke på, at mange præster i forvejen er meget betrængt, så de simpelt hen ikke har fysisk mulighed for at overkomme det. Men vi er parat til at drøfte, hvem der skal undervise, og hvordan de skal ansættes.

Jeg kunne også tænke mig at spørge kirkeministeren, hvor langt man er kommet med hensyn til disse sognemedhjælpere. Hvornår kan vi forvente at vi får noget konkret at vide?

Lad mig lige nævne til sidst dette med den lille tro. Det er lige ved at blive noget særligt, at det netop skal være dem med den lille tro. Mon ikke der er tale om, at alle kirkens medlemmer på det felt er lige. Det, det gælder om,